

Viljams Šekspīrs

Otello

Otrdien, 29. septembrī plkst. 15.00 un 19.00, LKA Teātra māja "Zirgu pasts"

Otello, Dezdemonā un Jago.

Režija: Jurģis Lūsis

Lomās: Roberts Dauburs, Anna Klišāne, Elīza Dombrovska

Scenogrāfija un kostīmi: Andris Kaļiņins

Gaismu mākslinieks: Niks Cipruss

Foto: Andris Kaļiņins

Kāpēc izvēlējies iestudēt tieši "Otello"?

Domājot par to, ko tu varētu prasīt, nobijos no šī jautājuma. "Otello" biju izlasījis jau sen, pirms Akadēmijas. Mēs jau vasarā zinājām, ka būs jāiestudē Šekspīrs. Lasīju Šekspīra darbus, domājot par to, ko iestudēt, un tad apgāju apkārt pa garāko ceļu, lai atnāktu atpakaļ pa īsāko, un uztaisīju "Otello", par ko jau biju domājis.

Vai Tu lugas iestudēšanu uztver kā Akadēmijas uzdevumu, vai kā savu mākslu?

Līdz mākslas līmenim mums vēl ir jātiek. Bet mūsu kursā nav tāda skolnieciska piegājiena, lai gan no malas tas brīžiem droši vien tā izskatās. Pieredze mums vēl nav tik liela, bet neviens no mums tam nepieiet kā "es to daru tikai tāpēc, ka esmu skolā". Visiem tas interesē sevis dēļ.

Vai Tevis iestudētajā lugā "Otello" ir kāds paņēmiens vai risinājums, ar ko tu lepojies?

Es neteiktu, kas tas ir kaut kas no režijas, no acīmredzamas režijas, bet es ļoti lepojos ar savu kursabiedru Robertu Dauburu, kurš Otello tēlam atrada ļoti brīnišķīgu risinājumu.

Cik grūti vai viegli ir iestudēt plaši pazīstamu lugu?

Es lugas iestudēju sasaistē ar sevi. Ja tu taisi par to, kas tevi tur interesē, tad diez vai tam vajadzētu kaut ko noteikt, cik ļoti attiecīgā luga ir iestudēta iepriekš. Kā režisors katram darbam pieslēdzos kā pirmais. Esmu redzējis fragmentus no Māras Ķimeles Jaunajā Rīgas teātrī iestudētā "Otello", bet tikai fragmentāri, un, man šķiet, tas nav atstājis iespaidu uz manis radīto izrādi.

Kura izrāde Tev pašam ir sagādājusi visdziļāko līdzpārdzīvojumu?

Tas ir ļoti mainīgi. Tagad viss, ko redzu un skatos, man liekas diezgan vienādi, bet tas ir normāls posms. Nevaru nosaukt savu visiedvesmojošāko izrādi. Es neatceros savu pirmo redzēto izrādi, bet man bija ļoti bail, kad zālē izslēdzās gaisma.

Kāpēc Tu stājies režisoros?

Visu laiku svārstījos starp aktieriem un režisoriem. Stājoties sapratu, ka man pietiek naudas, lai izvēlētos tikai vienu programmu. Domājot, ka stāšos aktieros, tomēr paralēli biju arī uzrakstījis režisora eksplikāciju, kas ir viena no iestājeksāmenu sadaļām režisoriem. Pāris dienas pirms dokumentu iesniegšanas svārstījos aktieri-režija, aktieri-režija, tad man ienāca prātā, ka, ja to eksplikāciju esmu uzrakstījis, tad jāiet labāk uz režiju.

Bet mums bija ļoti daudz aktiermeistarības lekciju, ļoti intensīva un laba programma. Mūsu pasniedzēji Māra Ķimele un Elmārs Seņkovs ir parūpējušies, lai mēs saprotam, kas ir aktiera darbs ne tikai teorētiski, bet paši ļoti daudz spēlējot. Man liekas, tas ir ļoti liels ieguvums.

Ja Latvijas Nacionālais teātris Tev piedāvātu darbu štatā...?

Man patīk spēlēt. Ļoti gribētu kaut ko kaut kur nospēlēt, bet, piemēram, kā štata aktieris es negribētu iet, jo mani vairāk interesē režijas profesija, kuru var mācīties visu dzīvi. Ja *Nacionālais* mani uzaicinātu kā režisoru, kādu darbu ļoti gribētu uzvest, redzēt, kā strādā iestudējums lielā teātrī, bet šobrīd mani vairāk interesē brīvās platformas. Ļoti pievilcīgi liekas neatkarīgie teātri. Tie droši vien ir arī atsaucīgāki mums kā jaunajiem māksliniekiem.

Intervēja Ģertrūde Upeniece